

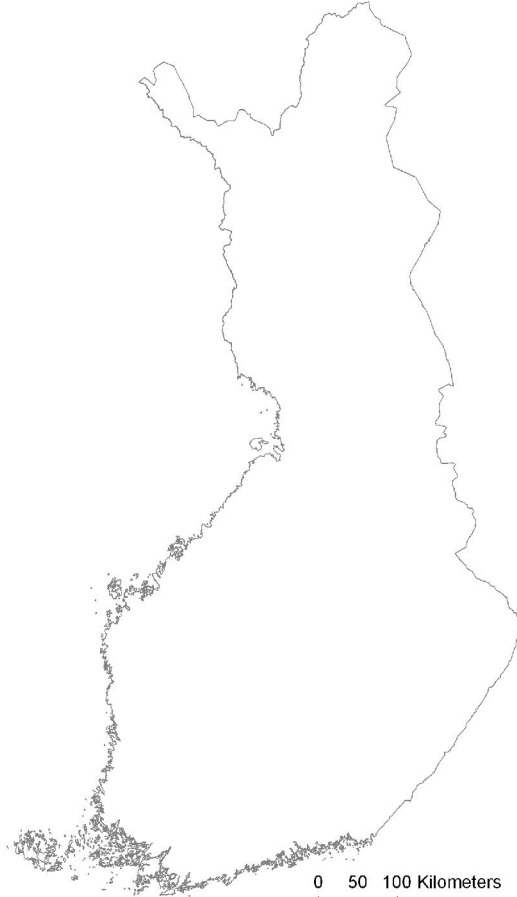
JOKIHELMISIMPUKKA (1029)

Flodpärlmussla

Margaritifera margaritifera

Suomen raportti EU:n komissiolle
luontodirektiivin toimeenpanosta
kaudelta 2001-2006

Laji on suojattu ja karttaa ei esitetä.

©SYKE, valtakunnan rajat
MML (lupa nro 7/MML/08)

Johtopäätökset suojelutasosta

	Boreaalinen alue	Alpiininen alue
Suojelutason kokonaisarvio	epäsuotuisa riittämätön	suotuisa
Levinneisyysalue:	suotuisa	suotuisa
Populaatio:	epäsuotuisa riittämätön	ei tiedossa
Lajin elinympäristö:	epäsuotuisa riittämätön	suotuisa
Ennuste tulevaisuudesta	epäsuotuisa riittämätön	suotuisa

Levinneisyysalue ja elinympäristöt

Suomen raportti EU:n komissiolle luontodirektiivin toimeenpanosta kaudelta 2001-2006

	Levinneisyysalue		Lajin asuttamat elinympäristöt	
	Boreaalinen alue	Alpiininen alue	Boreaalinen alue	Alpiininen alue
Pinta-ala (km ²)	21625	2138	142	10
Alueen määrittelyn ajankohta	1970-2006	1970-2006	1970-2006	1970-2006
Tiedon laatu	kohtalainen	kohtalainen	hyvä	hyvä
Kehitysuunta	vakaa	vakaa	pienenevä	vakaa
Muutoksen suuruus	ei arvioitu	ei arvioitu		
Kehityssuunnan tarkastelujakso	1950-2006	1950-2006	1950-2006	1970-2006
Kehityssuunnan syyt	ei ole	ei ole	ei arvioitu	ei ole

	Boreaalinen alue	Alpiininen alue
Suotuisan levinneisyysalueen pa (km ²)	noin 21625	noin 2138
Lajille soveliaan elinympäristön pa (km ²)	ei arvioitu	ei arvioitu
Ennuste lajin tulevaisuudesta	heikko	hyvä

Populaatio

	Boreaalinen alue	Alpiininen alue
Minimipopulaatio	97	4
Maksimipopulaatio	ei arvioitu	ei arvioitu
Populaatiokoon yksikkö	esiintymä	esiintymä
Populaatiokoon tarkastelujakso	1970-2006	1970-2006
Populaatiokoon arviointimenetelmä	perustuu osapopulaatioiden selvitykseen tai otantaan	perustuu osapopulaatioiden selvitykseen tai otantaan
Tiedon laatu	kohtalainen	kohtalainen
Kehitysuunta	pienenevä	vakaa
Kehityssuunnan tarkastelujakso	1950-2006	1970-2006
Kehityssuunnan muutoksen suuruus	ei arvioitu	ei arvioitu
Kehityssuunnan syyt	<ul style="list-style-type: none"> •suora ihmisvaikutus •epäsuora ihmisvaikutus 	ei ole
Syyt täsmennys	ei ole	ei ole
Suotuisa populaatiokoko	noin 97	ei arvioitu

Uhkatekijät

Suomen raportti EU:n komissiolle luontodirektiivin toimeenpanosta kaudelta 2001-2006

Boreaalinen alue	
Ennen ja nykyään	Pitkällä aikavälillä tulevaisuudessa
<ul style="list-style-type: none">• Metsänhoito, yleisesti• Muu metsästys, kalastus tai keräily• Saastuminen: vesien saastuminen• Maantäyttö ja maankuivatus: merenlahden, jokisuun tai suon kuivaaminen, ojitukset• Vesistön muuttaminen, yleisesti• Vesistön muuttaminen: vesistön uomien muuttaminen (esim. purojen ruoppaukset)	<ul style="list-style-type: none">• Vesistön muuttaminen: vesistön uomien muuttaminen (esim. purojen ruoppaukset)• Vesistön muuttaminen, yleisesti• Maantäyttö ja maankuivatus: merenlahden, jokisuun tai suon kuivaaminen, ojitukset• Saastuminen: vesien saastuminen• Metsänhoito, yleisesti

Alpiininen alue	
Ennen ja nykyään	Pitkällä aikavälillä tulevaisuudessa
<ul style="list-style-type: none">• Maantäyttö ja maankuivatus: merenlahden, jokisuun tai suon kuivaaminen, ojitukset• Muu metsästys, kalastus tai keräily	<ul style="list-style-type: none">• Maantäyttö ja maankuivatus: merenlahden, jokisuun tai suon kuivaaminen, ojitukset

Muut olennaiset tiedot

Boreaalinen alue
Jokihelmisimpukka on luokiteltu uhanalaisuusarvioinnissa (2000) vaarantuneeksi lajiksi (VU). Laji on luonnonsuojeluasetuksen mukaan rauhoitettu laji, joka on uhanalainen ja erityisesti suojeltava.
Etelä-Suomessa, Oulun eteläpuolella raakkuja on kahdeksassa joessa ja niistä vain yhdessä on lisääntyvä kanta. Suomen raakkukannasta on noin 90 % Lapin alueella. Kaikkia potentiaalisia jokia ei ole vielä kartoitettu.
Alpiininen alue
Jokihelmisimpukka on luokiteltu uhanalaisuusarvioinnissa (2000) vaarantuneeksi lajiksi (VU). Laji on luonnonsuojeluasetuksen mukaan rauhoitettu laji, joka on uhanalainen ja erityisesti suojeltava. Kaikkia pohjoisen potentiaalisia jokia ei ole vielä kartoitettu.

Lähteet

<ul style="list-style-type: none">•Valovirta, I. 2006: Jokihelmisimpukan levinneisyys ja runsaus. – Teoksessa: Oulasvirta, P. (toim.). Pohjoisten virtojen raakut. Interreg-kartoitusohjelma Itä-Inarissa, Norjassa ja Venäjällä. – Metsähallitus. Gummerus Kirjapaino Oy. Jyväskylä. s. 24-27•Valovirta, I., Tuulenvirta, P. ja Englund, V. 2003: Jokihelmisimpukan ja sen elinympäristön suojelun taso LIFE-luonto –projektissa. – Helsingin yliopisto, Luonnontieteellinen keskusmuseo. Helsinki. 53 s.•Valovirta, I., 1998: Conservation methods for populations of Margaritifera margaritifera (L.) in Finland. – Journal of Conchology Spec. publ. 2, 251-256.•Valovirta, I., 1998: Molluscs, Mollusca, Margaritifera margaritifera (L.). In Red Data Book of East Fennoscandia, (eds) Kotiranta, H., Uotila P., Sulkava S. & Peltonen S.-L. – Ministry of the Environment, Finnish Environment Institute, Botanical Museum & Finnish Museum of Natural History. Savonlinna. Pp 291-295.•Valovirta, I., 1997: Conservation priorities on northern invertebrates especially on mollusks. – Proc. 10th International E.I.S. Colloquium 1995 in Saarbrücken. Pp. 1-9.•Valovirta, I., 1995: Conservation of molluscs and other invertebrates in Finland 1992. – Mitt. dtsch. malakozool. Ges. 56, (57): 53-56.•Valovirta, I., 1990: Conservation of Margaritifera margaritifera in Finland. – Colloquium of the Bern Convention Invertebrates and their conservation. Council of Europe (T-PVS 89.34): 59-63•Luonnontieteellisen keskusmuseon FinnMarga-tietokanta 1978-2007
